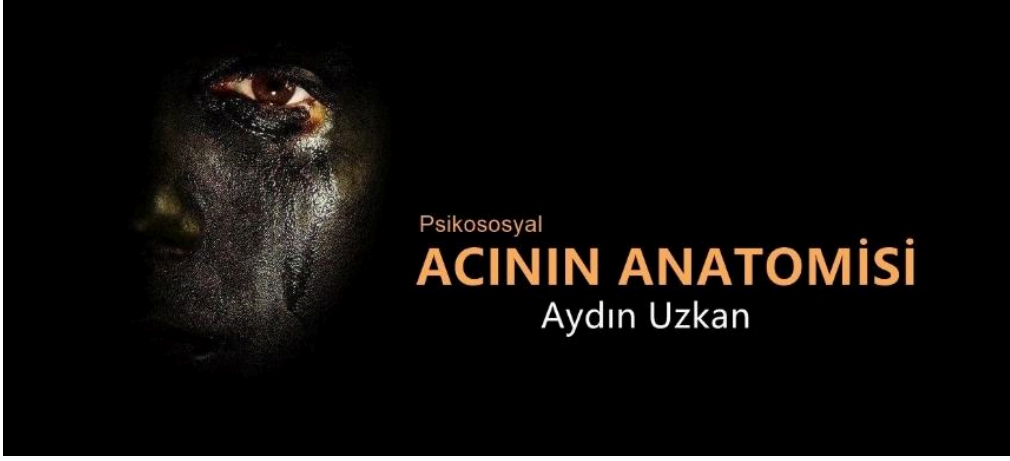

Acının Anatomisi

– AYDIN UZKAN · 27 Eylül 2024

Yaşamın en temel gerçeklerinden biri de acı. İnsan sayısı kadar çeşidi ve yaşattığı duygular kadar hacmi var. Kimi zaman gerçekler acıdır ama acılar her zaman gerçektir.

Acılar kimine gizli kimine açık ama herkese hissesini pay eder. Acısız kimse yoktur. Acı biberin tarifi verilmez o yüzden. Yaşayan herkes bilir onun tadını. Ruhtaki adresi muammadır acının ama insan onunla olgunlaşır.

Kimine göre yaşam kaynağı, kimine göre yaşamın sonu. Bir o kadar sadık ve bir o kadar nankör bir haldir. Acılar büyütür bizi kucağında sallaya sallaya. Onlarla öğreniyoruz cümle kurmayı, konuşmayı, türkü söylemeyi.

Hayatın heykeltıraşıdır o. Konfüçyüs "Elmas nasıl yontulmadan mükemmelleşemez ise , insan da acı çekmeden olgunlaşamaz " der. Bir heykel misali vurulan her çekiç darbesidir insana acı veren .Oysa ki heykele vurulan her çekiç, onu daha da güzelleştirmek içindir. Önemli olan acıyla kurulan ilişkidir.

Anlam, bu ilişkinin sonucudur.

Acı çok özel bir lisandır. Bize, içimizdeki doktor tarafından hasta yanımızı iyileştirmek adına sunulan "acı" bir ilaçtır. O ilaç ki , anlayışlarınızı çevreleyen kabuğun kırılışdır. Olumlu sonuçlar doğuran değişimler için itici güçtür.

Acıların hepsi bir ders, hepsi bir tecrübe. Hayata daha sağlam ayak basmayı sağlıyor , ta ki o ayaklar tamamen acıdan nasırlaşınca kadar.

Bir meyvenin çekirdeğinin, Güneş'i görebilmek uğruna kabuğunu kırmak zorunda olması gibi , acıda insanlar için elzemdir. Bu yüzden acıyla tatmamış olmakta bir acıdır. İsmet Özel'e göre acılar ruhun fiyakasıdır.

Acı, bazen de hayatın anlamını kaybetme nedeniyle oluşan bir boşluk gibidir. Ona karşı en etkili panzehir , gerçekçi olmaktır.

Dünya hayatını acılardan dezenfekte edilmiş bir yaşam olarak algılayanlar en acı yanığı içinde olanlardır. Çünkü sızının girmediği yürek, acının girmediği ocak yoktur. Yaşayan hiçbir canlı acıyla

tanışmadığını iddia edemez.

Akif Manaf Acı Psikoloji isimli kitabında " İnsan kendini kaybettiğinde acıları bulur ve kendini bulduğunda acıları kaybeder. Her zevkin rahminde acı olduğu gibi her acının rahminde de zevk var. Zevke gebe olan acının ebesi ol , zevk doğacaktır," der.

Her acı, sinemadaki yer göstericiler gibi gideceğiniz yolu gösterir. Bu yüzden acıları erdem bilip şikayetsiz kabullenenler hedeflerine daha kolay varırlar. Acılar sararıp dökülen ve ezilen yapraklar gibi, ardından gelecek yeni bir başlangıcın ve ilkbaharın da habercisidir.

Acı, hem en zor duyudur hem de bizi hayatta tutar. Olgunluk denen en güzel hediyesini bırakarak giderken, yanmadan pişirir bizi. Bu pişmişlik hali, hangi acı gelirse gelsin mutlu kılar . Çünkü bilinmiştir ki , bizim acımızdan daha büyük nice acılar vardır.

Acıların sonu yoktur diye düşünmekte bir düşünce kıtlığıdır. Zevkler gibi acılarında sonu vardır. Acılar, siz onların sonu olmadığını düşünürken , yaşadığınız hayat gibi ummadığınız bir anda son bulur.

Acılar karşısında saçınızı başınızı yolmanız , acıların değil saçlarınızın eksilmesine sebep olur . Acılarla yüzleşmemiz gerekir çünkü aslında kaçtığımız şey acı değil, bize acıyı getiren durum veya olaydır.

Acı insana varoluşsal acizliğini öğretir. Varoluşsal acizlik ise insan olmanın özüdür. Acılar o öze ulaşmaya vesiledir. Bundan ötürü hakikat ehli, kahrında hoş lütfunda hoş demiştir.

Herkesin acıları aynı miktardaki tuz gibidir . Acının şiddeti, neyin içine konulduğuna bağlıdır. Bu yüzden bardak olmayı bırakıp, göl almaya çalışın. Acının dostu sabır ile tanışın ve göreceksiniz ki acımayacak .

- .
- .
- .
- .